

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z wniosku J. P.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.
o emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 4 stycznia 2018 r.,
wniosku pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 19 grudnia 2017 r.
o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 22 listopada 2017 r., sygn. akt II UO 16/17,

uzupełnia postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2017 r., sygn. akt II UO 16/17, w ten sposób, że dotychczasową jego treść oznacza jako punkt "1.", kropkę zastępuje przecinkiem i dodaje punkt "2." w brzmieniu : "oddala wniosek pełnomocnika wnioskodawcy adwokat A. P. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym".

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2017 r., sygn. akt II UO 16/17 Sąd Najwyższy odrzucił zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 2017 r., sygn. akt II UK 524/16. W postanowieniu tym nie zawarto, mimo wniosku pełnomocnika orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego. Odpis postanowienia został doręczony pełnomocnikowi

wnioskodawcy w dniu 8 grudnia 2017 r. (potwierdzenie odbioru k. 29 a.s.), która w ustawowym terminie złożyła wniosek o jego uzupełnienie przez zawarcie w nim rozstrzygnięcia w przedmiocie „kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek jest uzasadniony.

Stosownie do art. 351 § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu – od jego doręczenia, zgłosić wniosek o jego uzupełnienie, jeżeli sąd nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Uwzględniając w związku z tym powyższy wniosek, Sąd Najwyższy – na podstawie powołanego już art. 351 § 1 k.p.c., uzupełnił postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2017 r., sygn. akt II UO 16/17 i oddalił wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o przyznanie nieopłaconych kosztów pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

W ocenie Sądu Najwyższego wniesienie oczywiście niedopuszczalnego zażalenia nie jest udzieleniem pomocy prawnej i nie uzasadnia przyznania takiego wynagrodzenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2016 r., I CZ 74/16 – LEX nr 2186051 i orzecznictwo w nim powołane).